אגרות הראי"ה - כרך ד' - אגרת אקלב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ד אדר תרפ"ב

נמען: מאמר לעשרים שנה ל'מזרחי'

תקופה של עשרים שנה מחייבת חשבון נפש. הרב קוק מצטער על הפילוגים, אבל עד ש'ונאספו כל העדרים' יש למצוא את החיובי בכל חטיבה. חברי 'המזרחי' ספגו את 'הרוח הטבעי הנפשי של האומה יחד עם רוח הקודש שלה', ושואפים ליהדות עממית, 'בעלת ביתית', בלי פרישות ובלי מדנים. כמו שהתנועה הלאומית 'רדתה דבש מגוית הארי' של ההשכלה והעלתה אותה למדרגה לאומית, כך ראוי שהמזרחי יקדש את הדעה הלאומית ויעשה אותה ל'מחשבה ישראלית עליונה וקדושה'.

עיקרי הדברים

- חשבון נפש.
- החיובי שבכל חטיבה.
- יהדות עממית.
- תפקיד המזרחי.

נוסח האגרת

ב"ה[1]. כ"ד אדר תרפ"ב[2] [עשרים שנה למזרחי] תקופה של עשרים שנה כשהיא עוברת על תנועה לאומית או צבורית הריהי נותנת בודאי מקום לחשבון הנפש, לחשוב חשבון-עולמה של התנועה, וחשבון כזה כמדומה שכדאי הוא לכל; כדאי הוא לאלה העומדים בתוך התנועה וקשורים אתה קשר-נפשי וכדאי הוא חשבון כזה גם לאלה שעומדים מן הצד או מחצה לה. כי סוף-כל-סוף צריך האדם פעם-אחת, אפילו בחייו הפרטיים שלו לבוא לכלל חשבון פנימי נפשי, ועל-אחת-כמה-וכמה בחיים הכלליים שמדעת או שלא מדעת ברצון או שלא ברצון הוא נעשה שותף להם, אם לחיוב ואם לשלילה. והגיע התור של חשבון-הנפש גם להסתדרות המזרחי. תקופה של עשרים שנה עברה גם למזרחי וכדאי איפוא עכשו לעמוד על אפיו, לחשוב את חשבון עולמו בעבר ובהוה ולציין מה שיש לנו לקוות או לדרוש ממנו בעתיד.

אמנם ישנם רבים בתוכנו ובתוכם גם כותב הטורים האלה, שמצטערים בכלל על כל מיני פרודים וכל מיני התאגדויות מיוחדות ומובדלות שבתוכנו; אנחנו, חפצים היינו כי נהיה מה שאנו צריכים להיות: לגוי אחד בארץ, לגוי הנושא וסובל על שכמו את עול בנין ארצו ותחית אומתו בכל המובנים, בחומר וגם ברוח, בקודש וגם בחול. ואולם, לדאבוננו, למרות מה שאנו מרגישים את ערך האחדות הדרושה והנחוצה לנו - הנה המציאות המרה מטפחת על פנינו; כולנו אמנם יודעים ומכירים את ערך האידיאל של האחדות הכללית, אבל למעשה, עדיין אין אנו זכאים ומוכשרים לגשם את השאיפה-האידיאלית הזאת בחיים. לפי מצב הרוחות והדעות מוכרחים אנו עדיין להיות בבחינת "עדרים עדרים", עדר עדר לבדו, עד שיבוא היום המאושר "ונאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר", עד שיתאספו כל חלקי האומה להסיר את לב-האבן מעל פני באר-החיים של העבודה הלאומית הכללית, אותו לב-האבן הגורם לפרוד-הלבבות ולריבי-מדנים בין אחים ויד ביד, שכם בשכם יעבדו כל הזרמים וכל העדרים בלב אחד וברוח אחת לבנות את בנין בית ישראל, בנין האומה ובנין הארץ. ואולם "עד שיפוח היום ונסו הצללים", עד שתבוא השעה המוכשרת לעבודה שלמה ומאוחדת,

---

1 ב"ה - ברוך השם

2 תרפ"ב - השנה תרפ"ב (1921/1922)

צריכים אנו לדון ולמצוא את הצדדים החיוביים שישנם בכל חטיבה מיוחדת בכל כח מסודר ומאוגד העוסק בתחיה ובבנין.

ומה רב הוא הרכוש של הצדדים החיוביים שישנם בתוך המזרחי, ברוחו ובהשפעתו בעבר, בפעולותיו בהוה ובשאיפותיו לעתיד. החומר האנושי הנשבע לדגל המזרחי ונאמן בבריתו, הוא בלי שום ספק - ספג לתוך-תוכו את הרוח הטבעי הנפשי של האומה יחד עם רוח-הקודש שלה, אלו שני הרוחות היונקים זה מזה והמשפיעים זה על זה וששניהם הם המעוררים בנו את הכוסף ואת התשוקה לעבודת התחיה והבנין; חברי המזרחי אינם שוכחים את החיים ואת המציאות, את הנפש ואת רגשותיה הטבעיים ויחד עם זה הם עומדים ישר על יסוד היהדות הנאמנה, ועל פי היהדות הזאת הם חפצים להחיות את עצמם ואת דורותיהם; שואפים המה לראות את צביון האומה בארצה בתור צביון שלם ומאוחד, אומה חיה ובריאה בגופה ובנפשה, חיה במסורת אבות וברגשי-קודש; חפצים המה כי האומה בכל חייה המעשיים המחשבתיים והרגשיים תהיה מלאה טל-חיים ורעננות-יהדותית, לא רק בצורה שמיימית עליונה המיוחדת רק ליחידי סגולה, בעלי פרישות יתירה ובעלי נטיות של נזירות המביאה לידי התמרמרות נגד החיים וסדריהם, כי-אם גם בצורה עממית ארצית, בעלת-ביתית-יהודית, ספוגה רוח של זוהר וחן של קודש, צורה המוכשרת לבוא לידי התאמה עם המון רחב פועל ועובד על שדה החיים החומריים והרוחניים, השואף ליצירה של בנין ולהתגשמות גאולה בצעדים מדודים בלי הפרזה של דרישות מופלגות ובלי רוח של מדנים וקטגוריות.

יוכל היות כי ישנם בעלי נפש כאלה שבתוך השדרה הרחבה השואפת לעבודה תמה, נוחה וישרה, אין הם מוצאים את אותה העמקות הנפשית שנשמתם מתגעגעת אליה, אבל גם בעלי-נפש אלה שנשמתם מרקיעה לשחקים צריכים ומחויבים לחזק ולאמץ את ההתעוררות העממית הרחבה המתגלה בצדדי-גלויים מרובים מתוך ההופעה של המזרחי ושאיפותיו. ואמנם תעודת המזרחי ביחוסו להתנועה הלאומית הכללית שהוא חלק ממנה, צריכה להיות במובן ידוע אותה התעודה שהיתה להתנועה הלאומית ביחס להשכלה הכללית. התנועה הלאומית הצליחה "לרדות דבש מגוית הארי" ובכח הרכוש אשר רכשה לה מן התרבות הכללית הצליחה לזכך במדה ידועה גם את התרבות עצמה ולהמתיק את מרירות ההתבוללות שקלטה לתוך קרבה. אותה התרבות הכללית שנטתה ברוב דרכיה כלפי הדמיעה והטמיעה נתעכלה על-ידי התנועה הלאומית עד כי היתה לכלי חפץ בידי מחוללי התנועה הלאומית להחליש כח המהרס של התרבות הכללית, את אותו הכח המהרס והמחריב שגרם להרבה מאישי האומה להטמע בתוך עמי הנכר ולטשטש את צורתם הלאומית. ומקוים אנו כי בכח הרכוש שרכש לו המזרחי בתוך התנועה הלאומית יעלה בידו לזכך את התנועה הלאומית עצמה ולהכניסה לתוך חדר הורתנו פנימה בשלמות; מקוים אנו כי כשם שהצליחה התנועה הלאומית להלאם את ההשכלה הכללית ולהעלותה למצער עד למדרגה לאומית חלונית, כן יעלה בידי המזרחי בכח השפעתו המעשית והתרבותית לקדש את הדעה הלאומית ולהעשותה לכלל מחשבה ישראלית עליונה וקדושה באופן שכל הכחות הפועלים שבאומה יהיו מכוונים כולם למקום אחד, לכוון את יסוד חיינו על אדמת הקודש ברוח ה' המלא אשר על עמו, להיות לאות ולמופת, לטובה ולברכה, לשם ולתהלה בכל עמי הארץ.

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳